

 Sud Bosne i Hercegovine
 Суд Босне и Херцеговине

29-01-2020	
Организација	Број
Јадранке	UB-02-13-1-911-4

 Broj: S1 3 U 030441 18 U
 Sarajevo, 22.01.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Davora Žilića i Maide Bikić kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Generalpromet“ d.o.o. Čačak, R Srbija, kojeg zastupa punomoćnik Milan Matić, advokat iz Bijeljine, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-575-8/18 od 06.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 22.01.2020. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se odbija.

Образложење

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj: JN2-02-07-1-575-8/18 od 06.09.2018. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o rezultatima okončanog postupka javne nabavke, broj: 9640-1/18 od 27.07.2018. godine, ugovornog organa Zavišno preduzeće „Elektro Doboj“ a.d. Doboj, u postupku javne nabavke armirano betonskih stubova za SN i NN mrežu.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora iz svih razloga propisanih odredbom člana 11. Zakona o upravnim sporovima BiH. U obrazloženju tužbe citira tačku 10.3.1) i 10.3.2) Tenderske dokumentacije, te navodi da je izabrani ponuđač dostavio samo dvije valjane potvrde umjesto zahtjevane tri, te da dostavljene potvrde imaju zbirnu vrijednost ugovora 607.631,62 KM, odnosno manje od vrijednosti nabavke, a kako je to traženo tačkom 10.3.1) TD. Smatra da je ponuda izabranog ponuđača trebala biti odbačena u fazi ocjene i pregleda ponuda

jer nije potpuna i ne ispunjava sve zahtjeve iz TD, te da je prihvatanjem ovakve ponude ugovorni organ narušio princip jednakosti i nediskriminacije. Ističe da je njegova ponuda bila pripremljena u skladu sa TD i nije postojao objektivan razlog za eliminaciju iz postupka. Navodi da je dopisom od 14.06.2018. godine „Addiko bank“ a.d. Beograd ukazala da činjenica da je banakarska garancija probušena heftaricom prilikom kačenja povratnice, je irelevantna i da je takva garancija naplativa, te da nema prepreka kod banke garanta za naplatu ove garancije. Ukazuje da zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda ne sadrži niti jednim dijelom analitički prikaz traženih i dostavljenih dokumenata na osnovu kojih se utvrđuje postoje li razlozi isključenja ponuđača, analitički prikaz traženih i dostavljenih dokaza profesionalne i tehničke sposobnosti, analizu ponuda vezano uz ispunjenje zahtjeva u pogledu opisa predmeta nabavke i tehničke specifikacije, pa je bez osnova odbijanje ovog žalbenog navoda. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, ugovorni organ Mješoviti Holding „Elektropirvreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje Zavisno preduzeće „ELEKTRO DOBOJ“ a.d. Doboj i zainteresirana stranka „BG Energo-Tim“ d.o.o. Prijedor su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi, da je ugovorni organ Mješoviti Holding „Elektropirvreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje Zavisno preduzeće „ELEKTRO DOBOJ“ a.d. Doboj pokrenuo postupak javne nabavke armirano betonskih stubova za SN i NN mrežu, te je nakon provedenog postupka dana 27.07.2018. godine donio odluku o rezultatima okončanog postupka, broj: 9640-1/18. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je vako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da je ponuda izabranog ponuđača bila u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, a da tužitelj nije ispunio postavljene zahtjeve u pogledu načina dostavljanja bankarske garancije.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj 39/14), uređuje se sistem javnih nabavki u Bosni i Hercegovini, utvrđuju pravila za postupke javnih nabavki i to na način da se definiraju prava, dužnosti, odgovornosti i pravna zaštita učesnika u postupku javne nabavke, te nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Ureda za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine (član 1. stav 1. citiranog zakona). Ovo znači, da svaki učesnik (dobavljač) u postupku javne nabavke, mora imati isti položaj i mogućnosti da pod jednakim uslovima ne samo učestvuje u postupku javne nabavke nego i da bude izabran kao najpovoljniji ponuđač. Pod pojmom javna nabavka, u smislu ovog

zakona, podrazumijeva se nabavka roba, usluga ili radova koje provodi ugovorni organ ili sektorski ugovorni organ iz člana 4. i 5. Zakona o javnim nabavkama, u skladu sa odredbama ZJN i podzakonskim aktima (član 1. stav 2. Zakona o javnim nabavkama). Odredbom člana 53. ZJN je propisano, da je ugovorni organ dužan pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima i da u tenderskoj dokumentaciji daje potpune informacije o uvjetima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za sudjelovanje, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Ovo sudsko vijeće ukazuje, da je postupak javne nabavke formalan postupak, te svako, pa i najmanje nepoštivanje zakonom propisane forme dostavljene ponude čini istu neprihvatljivom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača), propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti dobavljača, te ostale kriterije ocjene ponude. To znači, da postupak ocjene ponude nekog dobavljača prolazi kroz različite faze. Prvo je faza provjere kvalificiranosti ponuđača, slijedi faza ocijene ekonomske i finasijske podobnosti, te tehničke i profesionalne sposobnosti. Bilo koji nedostatak uočen u ovoj fazi, jeste razlog za diskvalifikaciju ponuđača iz daljeg postupka dodjele ugovora predmetne javne nabavke. Kako je, u smislu Zakona o javnim nabavkama, ponuda prihvatljiva kada je podnese kvalificirani ponuđač i kada ispunjava sve obavezne specifikacije i zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to izostanak jednog zahtjeva navedenog u tenderskoj dokumentaciji, istu čini nekvalifikovanom. Kako po nalaženju ovog Vijeća, ponuda ponuđačav „BG Energo-Tim“ d.o.o. Prijedor ispunjava zahtjeve koje je naveo ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji, to je pravilan zaključak tuženog organa, da je ponuda istog ponuđača prihvatljiva, zbog čega je i odlučio kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Tuženi organ je, u skladu sa osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama, pravilno ispitao, da li je ugovorni organ pravilno proveo postupak javne nabavke i da li su uslovi tenderske dokumentacije propisani na nediskriminatorskoj osnovi i ravnopravnim tretmanom prema svim ponuđačima. Iz stanja spisa proizilazi, da je ugovorni organ ocijenio da je ponuda izabranog ponuđača sačinjena u skladu sa tenderskom dokumentacijom. Navodima tužitelja koji su u tužbi, nije doveden u sumnju zaključak tuženog u tom pravcu.

Neosnovan je tužbeni prigovor kojim se ukazuje da izabrani ponuđač nije ispunio zahtjeve iz tačke 10.3. Tenderske dokumentacije. Tačkom 10.3. TD propisano je da u pogledu tehničke i profesionalne sposobnosti u skladu sa članovima 48. i 49. ZJN, ponuđači treba da ispune sljedeće minimalne uslove: 1. posjedovati uspješno iskustvo u realizaciji najmanje tri ugovora za nabavku i isporuku armirano betonskih stubova u 2016. godini, a minimalno u vrijednosti procijenjene vrijednosti predmetnog Lota za koji se podnosi ponuda. Navedeno se dokazuje dostavljanjem sljedećih dokumenata: 1. spisak izvršenih ugovora o isporukama armirano betonskih stubova u 2016. godini, sačinjen i ovjeren od strane ponuđača, a koji sadrži podatke o ugovorima, njihove vrijednosti i zbirnu vrijednost svih ugovora na spisku; 2. uz spisak izvršenih ugovora ponuđač je dužan da dostavi i minimalno tri potvrde o uredno izvršenim ugovorima koje su izdali naručioci robe, a koje se odnose na minimalno tri ugovora koji su navedeni na spisku izvršenih ugovora.

Iz stanja spisa proizlazi da je izabrani ponuđač dostavio spisak izvršenih ugovora, te dvije potvrde izdate od strane „Inving invest inženjering“ d.o.o. Prijedor, te da je u jednoj potvrdi naveden jedan ugovor, a u drugoj tri ugovora, te da je ukupna vrijednost istih 697.331,62 KM bez PDV-a. Pravilan je zaključak tuženog da je izabrani ponuđač ispunio zahtjeve postavljene tenderskom dokumentacijom. Naime, TD je traženo da vrijednost ugovora bude minimalno u vrijednosti predmetnog Lota, te kako je procjenjena vrijednost Lota 1 145.000,00 KM, a Lota 2 645.000,00 KM, to je izabrani ponuđač dostavljenim potvrdama dokaza da ispunjava ovaj uslov. Tužbeni prigovor kojim se ukazuje da je izabrani ponuđač morao dostaviti tri potvrde također nije od uticaja na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari. Naime, obje dostavljene potvrde su izdate od strane istog privrednog subjekta, te činjenica da su na jednoj potvrdi navedena tri ugovora, odnosno da izdavalac potvrde nije izdao još jednu potvrdu ne utiče na valjanost ponude izabranog ponuđača. Naime, iako je postupak javne nabavke formalni postupak i zahtjevi iz tenderske dokumentacije moraju biti u potpunosti ispunjeni kako bi ponuda ponuđača uopće bila uzeta u razmatranje, u konkretnom slučaju, prema nalaženju ovog vijeća, ponuda izabranog ponuđača je bila u skladu sa tenderskom dokumentacijom, posebno imajući u vidu činjenicu da se radi o manjim odstupanjima, a koja suštinski ne utiču na valjanost ponude. Propisana forma nije sama sebi svrha, nego koristi da bi se ostvarila zakonska ovlaštenja iz materijalno-pravnog propisa.

Nadalje, neosnovano tužitelj ukazuje i da je njegova ponuda bila u skladu sa tenderskom dokumentacijom. Naime, tačkom 24. TD ugovorni organ je propisao da priloženi dokument bankarske garancije mora biti original, a isti se ne smije bušiti, pisati po njemu, niti ga oštećivati na bilo koji način. Odredbom člana 3. stav 1. Pravilnika o formi garancije za ozbiljnost ponude i izvršenja ugovora („Službeni glasnik BiH“, broj 90/14) propisano je da garancija za ozbiljnost ponude dostavlja se u originalu, u zatvorenoj plastičnoj foliji (koja se npr. na vrhu zatvori naljepnicom na kojoj je stavljen pečat ponuđača ili se otvor na foliji zatvori jamstvenikom, a na mjesto vezivanja zalijepi naljepnica i otisne pečat ponuđača) i uvezana u cjelinu čini sastavni dio ponude. Stavom 2. citiranog člana propisano je da garancija ne smije biti ni na koji način oštećena (bušenjem i sl.) jer probušena ili oštećena garancija se ne može naplatiti, dok stav 3. propisuje da ukoliko garancija za ozbiljnost ponude nije dostavljena na propisan način, shodno stavu 1. ovog člana, ugovorni organ je obavezan takvu ponudu odbaciti. Tužitelj ne spori da je dostavljenu bankarsku garanciju probušio heftaricom, ali smatra da isto nije od uticaja na valjanost njegove ponude. Neosnovani tužitelj ukazuje da je ovakvu bankarsku garanciju ugovorni organ trebao prihvatiti kao ispravno dostavljenu. Naime, kako to pravilno i tuženi i ugovorni organ zaključuje tužitelj nije ispoštovao zahtjeve TD u vezi bankarske garancije, kao ni odredbu člana 3. stav 1. Pravilnika o formi garancije za ozbiljnost ponude i izvršenja ugovora, a što istu čini neprihvatljivom.

Neosnovan je i tužbeni prigovor kojim se ukazuje da zapisnik ugovornog organa ne sadrži analitički prikaz traženih i dostavljenih dokumenata na osnovu kojih se utvrđuje postoje li razlozi isključenja ponuđača. Naime, kako to pravilno i tuženi zaključuje zapisnik broj: 9640/18 od 26.07.2018. godine sadrži prikaz traženih i dostavljenih dokumenata, te razloge zbog kojih su ponude pojedinih ponuđača, između ostalog i tužiteljeva, odbačene kao neprihvatljive.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

Ime i prezime
Jadranka Brenjo

